

[Aksel Larsen.]

maal ved en Debat her i Tinget. Hvis den nuværende højtærede Statsminister har Ret, mener jeg, at saa maa Sagen gøres til Genstand for Undersøgelse, og der maa eventuelt rejses Rigsretsanklage. Men hvis han har Uret — ja, saa bliver der jo Spørgsmaal om, hvordan man skal bedømme en Statsminister, der fremsætter urigtige Udtalelser.

Men dernæst er der noget andet, og det er dette, at der maa jo være en Grund til, at man udtaler sig paa den Maade om Englandsoverenskomsten, naar man fører hele denne Kampagne, og jeg vil ikke skjule, at det er min Opfattelse, at der er visse Kredse inden for det store Landbrug — Kredse, der ogsaa dominerer inden for Venstrepartiet, og som formentlig ogsaa har deres Meningsfæller i Regeringen —, som har et eneste væsentligt Punkt paa deres økonomiske Program, nemlig Nedsænkning af den danske Krone i Forhold til Udlandets Valuta. Jeg ved meget vel, at saadan rent formelt er det den kongelige Bankkommissær, altsaa Handelsministeren, der bestemmer Kronens Kurs og kan give Nationalbanken Direktiver i saa Henseende, men det er et saa vitalt økonomisk Spørgsmaal for hele Landet og hele Folket, at jeg finder det aldeles meningsløst, hvis dette skulde kunne afgøres af en Handelsminister og en Regering, uden at Folkerepresentationen har haft Lejlighed til at ytre sin Mening derom. Jeg vilde derfor være meget taknemmelig, hvis den højtærede Statsminister i sin Besvarelse af Forespørgselen vil komme ind paa denne Side af Sagen og udtale sig om, hvorvidt Regeringen har Hensigter, Ideer eller Tanker i Retning af en Kronesænkning, og om Regeringen vil forpligte sig til intet at foretage med Hensyn til Kronen i nogen Retning, uden at Folketinget forud er blevet raadspurgt. Jeg mener, der vil blive Lejlighed til at komme ind paa disse Problemer, hvis den højtærede Statsminister besvarer det Spørgsmaal, vi har stillet: Hvorledes begrundes Statsministeren sine offentligt fremsatte Udtalelser om Englandsoverenskomsten?

Statsministeren (Knud Kristensen): I den af de ærede Forespørgere stillede Forespørgsel gives der ikke nogen Vejledning med Hensyn til, hvilken Udtalelse man siger til. Nu har den ærede Ordfører for Forespørgerne her fra Talerstolen oplyst mig om, hvilke Udtalelser det drejer sig om, og som man mener ikke er rigtige. Den Udtalelse, den ærede Ordfører for Forespørgerne læste op, vedkender jeg mig,

bortset fra et eneste Ord, og det er det, som den ærede Ordfører opholdt sig ved, nemlig Ordet „endnu“. Jeg maa gøre opmærksom paa, at dette Ord findes ikke i alle Gengivelser i de forskellige Blade, kun i nogle af dem. Jeg gjorde vedkommende Journalist opmærksom paa, at det kunde misforstaas, jeg vilde slet ikke udtale noget som helst om, hvorvidt Overenskomsten var god eller daarlig, eller om, hvorvidt den kunde være bedre. Vedkommende Journalist forsvarede sig med, at han havde skrevet „endnu“ i to Ord, det vil sige: bedre „end nu“, men vedkommende Blad havde opfattet det som eet Ord — det giver en anden Mening. Saaledes er Forklaringen paa dette Spørgsmaal.

Men i øvrigt vedkender jeg mig fuldt ud den paagældende Udtalelse og mener, den er rigtig. Den ærede Ordfører drog den Konklusion, at Overenskomsten maatte være ulovlig, naar den ikke var vedtaget af Regeringen. Der staar — og det citerede den ærede Ordfører — „den samlede Regering“; deri ligger, at der var visse Medlemmer inden for Regeringen, som ikke havde tiltraadt Overenskomsten. Dette er ogsaa rigtigt. I øvrigt foreligger der jo ikke noget godkendt Referat, og hver enkelt maa støtte sig til sin Hukommelse, men jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at det er foregaaet i Regeringen saaledes, som jeg har gjort Rede for; jeg maa fastholde, at dette er rigtigt, og jeg lagde heller ikke Mærke til, at den ærede Ordfører, som ogsaa var Medlem af Regeringen, i og for sig bestred Rigtigheden heraf.

Med Hensyn til en vis Udtalelse om, hvorvidt Prisudviklingen nu var gunstig eller mindre gunstig, og hvorvidt det var en Overenskomst, vi prismæssigt kunde være tjent med, har jeg ikke selv paa daværende Tidspunkt kunnet garantere for disse Forhold, men jeg byggede min Udtalelse dengang paa en Række Udtalelser af Erhvervsfolk, fremsat i Møder, jeg har overværet, og ogsaa under Forhandlingerne om Englandsoverenskomsten, offentlige Udtalelser. Jeg skal i saa Henseende henvise til en Udtalelse, som Formanden for Grosserer-Societetet fremsatte til „Berlingske Tidende“ den 20. December 1945. Hvis den højtærede Formand vil tillade nogle Citater, vil jeg være glad herfor. Det hedder i denne Udtalelse angaaende det Spørgsmaal, her er til Behandling:

„Importpriserne er steget stærkt. Det ved alle, som beskæftiger sig med Import, og vi ved ogsaa, at der er yderligere Stigninger i Vente, naar de Krav,